

dvælede lidt ved, sige, at de Bekymringer med Hensyn til Kornets Holdbarhed og gode Kvalitet, som ved de første Leveringer var saa stærkt fremme, nu efter at forskellige Henvendelser er gaaet ud til Landboerne, og efter at Leveringen er skredet frem, idet Høsten er skredet frem, i høj Grad er taget af. Ernæringsraadets Meddelelser om dets Erfaringer vedrørende Kvaliteten er nu langt lysere end ved Begyndelsen af Leveringen. Noget skønt Billede af enkelte Leveringer var jo ikke det Eksempel, som Ordføreren for Mindretallet gav, disse Sække Rug, der var lige saa meget Græs som Rug, men naar den ærede Ordfører for Mindretallet mente, at Bestemmelsen i sidste Stykke om, at de nærmere Regler for de her omhandlede Værdiansættelser træffes af Indenrigsministeren, skulde kunne føre til, at Indenrigsministeren fastsætter den hollandske Vægt som Kvalitetsbedømmelse, skal jeg bemærke, at jeg ikke vilde føle mig berettiget dertil. Det vilde jeg ikke under Hensyn til den Diskussion, der har fundet Sted i Tinget, og under hvilken det har vist sig, at der ikke har kunnet opnaas Enighed om dette Forhold. Jeg skal ikke vende tilbage til dette Spørgsmaal, om hvilket jeg har udtalt mig baade her og i Udvalget, men nøjes med at sige, at det maa være Administrationen magtpaaliggende at træffe de omhandlede Værdiansættelser saa godt, som det lader sig gøre uden at ty til den for Tiden i dette Forhold saa stærkt omstridte Kvalitetsbedømmelse efter den hollandske Vægt.

Med Hensyn til hele Lovforslaget skal jeg sige, at naar det har været muligt her i dette høje Ting at naa til Enighed om Lovforslaget, saa skyldes det formentlig først og fremmest den Omstændighed, at dette Ting under Udvalgsformandens Ledelse har vist en Villighed til paa to væsentlige Punkter at indtage et overfor Lovforslaget mere imødekommende Standpunkt end det, de tilsvarende Partier i Folketinget havde indtaget. Venstrepartiet og det konservative Folkeparti har straks stillet sig fuldt ud paa det Standpunkt og i Gerning vist, at de ønskede, at ikke blot Vintersæddyrkerne skulde levere Korn, men at der ogsaa skulde udskrives Korn hos dem, der ikke avlede Vintersæd. Jeg ser, at Udvalget betegner det her foreliggende som ikke værende nogen Ligning. Det er mig meget vanskeligt at se, hvad det da er. Det kan for saa vidt være ligegyldigt, hvad det kal-

des. Men naar man i Stedet for som tidligere at udskrive et vist Kvantum Korn efter Jordværdi og yderligere kræve al Rug og Hvede afleveret nu sætter den Bestemmelse, at al Rug og Hvede skal afleveres, og hvis de paagældende ikke har Rug og Hvede at levere eller de har for lidt deraf, saa skal der leveres Byg efter Jordværdien, saa finder jeg, at det er Ligning paa en anden Maade. At der lignes Byg paa visse Landbrug, er uomtvisteligt. Imidlertid er det jo, som sagt, ikke Ordene, men Realiteten, der her er afgørende. Den, som jeg synes, forstaaelige Holdning, som er indtaget af dette Tings Flertal med Hensyn til Imødekommenhed overfor Mindretallets bestemte Opfattelse af Nødvendigheden af, at alt Landbrug deltager i denne Pligt, har været den første Grund til, at Enighed har kunnet opnaas.

Den anden Grund har for mit Vedkommende været den Holdning, som paa samme Maade er indtaget overfor § 13. Jeg kan fuldt ud underskrive den Opfattelse, som Ordføreren udtalte, at det ved denne Ordning er Hensigten, at kun de, som paa Grund af særlige Omstændigheder, uden egen Skyld, ikke har opfyldt deres Leveringspligt, fritages for enhver videre Tiltale, medens de, som forsettlig, bevidst eller uden at særlige Omstændigheder frigør dem for Ansvar derfor, har undladt at levere Korn, nu skal efterlevere, hvad var skyldige fra det foregaaende Aar. Til den ærede Ordfører for Mindretallet maa jeg maaske sige, at der i den Henseende ikke er sket nogen Ændring i Lovforslaget, idet der ogsaa i Lovforslaget, som det er vedtaget af Folketinget, var Adgang til at fritage dem, der uden egen Skyld ikke havde opfyldt Pligten. Det er blot udtrykt paa en anden Maade, og jeg har ikke noget som helst imod den Maade, hvorpaa Forholdet her er ordnet.

Den Omstændighed, at disse to Spørgsmaal, hvorom der har været megen Strid i Folketinget, er blevet ordnet paa en Maade, som, hvad det væsentlige angaar, er tilfredsstillende for mig og mine Meningsfæller, har skabt Mulighed for Enighed.

Der er imellem Ordføreren for hele Udvalget og Mindretallets Ordfører ført en Diskussion om, hvorvidt dette Lovforslag nu kunde siges med Hensyn til Stillingen overfor de magre Egne at være lige saa værdifuldt, som det var i den i Folketinget vedtagne Skikkelse, eller mindre værdifuldt. Jeg erindrør en Udtalelse fra Folketinget, hvor et Medlem af Venstre udtalte, at et